

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.320 van 21 september 1999
in de zaak A. 83.856/XII-2032.**

In zake : Jan SCHELLENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. DEHOND, Chr. VAN CASTEREN en
K. DENOO,
kantoor houdende te AARSCHOT,
Brouwerijstraat 1/1 & 5

tegen :

de stad AARSCHOT.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan SCHELLENS
op 30 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
25 februari 1999 van de gemeenteraad van AARSCHOT
waarbij hij bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid
van de vrijwillige brandweerdienst van AARSCHOT;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. DANCKAERTS die, loco advocaten L. DEHOND,
Chr. VAN CASTEREN en K. DENOO verschijnt voor verzoeker,
en van advocaat B. VAN TONGELEN, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sergeant bij de vrijwillige
brandweerdienst van de stad Aarschot.

1.2. Op 6 januari 1999 stelt de officier-
dienstchef van de brandweerdienst lastens verzoeker een
tuchtverslag op dat hij aan de burgemeester richt.

In dat tuchtverslag wordt uiteengezet hoe
verzoeker zich bij een tussenkomst van 19 oktober 1998
gedragen heeft -dronkenschap; onbehoorlijk gedrag
tegenover de dienstchef- en hoe hij zich gedraagt sinds
hij vernomen heeft dat zijn zoon niet meer aan interven-
ties mag deelnemen.

Het verslag vervolgt :

"Aldus samengevat wordt sergeant Jan Schellens
volgende feiten ten laste gelegd :

- dronkenschap;
- verbaal dreigende taal waardoor de goede samen-
werking in het gedrang komt;
- negeren van bevelen (verbod om dronken op een
interventie te verschijnen en negeren van het

- bevel van ploegoverste sergeant Verbinnen zoals vermeld in zijn schriftelijke verklaring);
- het niet tonen van respect tegenover de officier-dienstchef.

U begrijpt, mijnheer de burgemeester, dat het feit dat Jan SCHELLENS de functie van sergeant uitoefent bezwarend weegt omdat hij als sergeant het goede voorbeeld zou moeten geven. Momenteel is hij er in geslaagd om het vertrouwen, dat hij dient te genieten, volkomen verloren laten te gaan en zelfs getracht heeft om het korps te destabiliseren door het uiten van bedreigende taal tot zijn ondergeschikten. Evenals het feit dat dronkenschap op een interventie onvergeeflijk is, informatie die reeds tot tweemaal toe op een algemene vergadering werd meegedeeld. Betrokkene gaf trouwens duidelijk toe een ganse dag gedronken te hebben (met als betekenis in de zin van dronkenschap).

Dit kan samengevat worden onder de term 'kennelijk wangedrag', zoals vermeld in het organiek reglement (art. 22).

Ik stel voor, mijnheer de burgemeester, dat u de betrokkene oproept voor verhoor en een gepaste tuchtstraf voorstelt aan de Gemeenteraad".

Bij het tuchtverslag is een verslag van 19 oktober 1998 van sergeant Raphaël Verbinnen gevoegd over het voorval met verzoeker en diens zoon Luc Schellens tijdens de nachtelijke interventie te Betekom. Tevens zijn schriftelijke verklaringen van 19 oktober 1998 en van 21 oktober 1998 bijgevoegd, respectievelijk van korporaal Marc Van Passel en van de brandweerlieden Patrick Stevens en Kurt Verbist, waarbij zij bevestigen dat verzoeker na de interventie te Betekom ten aanzien van de brandweerlieden dreigende taal heeft gesproken en waarbij zij hun mening kenbaar maken dat verzoeker op dat moment "onder invloed" was en "niet 'normaal' deed".

1.3. Met een aangetekende brief van 8 januari 1999 stelt de burgemeester verzoeker ervan in kennis dat te zijnen laste een tuchtdossier is samengesteld en dat het opleggen van een tuchtstraf wordt overwogen. De burgemeester roept verzoeker op om op 29 januari 1999 door hem te worden gehoord over de volgende tenlasteleggingen :

- dronkenschap;
- verbaal dreigende taal waardoor de goede samenwerking in het gedrang komt;
- negeren van bevelen (verbod om dronken op een interventie te verschijnen en negeren van het bevel van ploegoverste sergeant Verbinnen);
- het niet tonen van respect tegenover de officier-dienstchef.

1.4. Van het verhoor van verzoeker door de burgemeester wordt een proces-verbaal opgesteld dat door verzoeker wordt ondertekend.

1.5. Op 8 februari 1999 beslist de burgemeester aan de gemeenteraad voor te stellen verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Het voorstel van de burgemeester berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het tuchtverslag d.d. 6 januari 1999, opgesteld door brandweercommandant LAMBRECHTS;

(...)

Gelet op de hoorzitting van 29 januari 1999 waar betrokkene werd gehoord evenals zijn raadsman, meester Luc DEHOND;

Overwegende dat de tegen de betrokkene ingeroepen feiten en tekortkomingen als bewezen voorkomen en voldoende ernstig zijn;

Dat betrokkene tijdens een interventie bij een woningbrand d.d. 19 oktober 1998 in duidelijk beschonken toestand aanwezig was;

Dat betrokkene nog tijdens de interventie zelf reeds een bevel van ploegoverste sergeant VERBINNEN negeerde;

Dat bij de aankomst in de kazerne de betrokkene zich agressief opstelde ten opzichte van de korpscommandant en zonder enige omhaal toegaf dat hij de ganse dag alcoholische dranken had gedronken;

Dat betrokkene er evenmin voor terugdeinst bedreigende taal te gebruiken ten opzichte van de mede-korpsleden en van de oversten;

Dat één en ander niet kan worden geduld in een hulpverlenend korps dat risicovolle opdrachten dient te vervullen en waarbij de motivatie en de inzet van het vrijwilligerspersoneel van groot belang is;

Dat door tweedracht te zaaien, bevelen te negeren en onder invloed van alcoholische dranken te

verschijnen tijdens interventies de korpsgeest danig wordt ondermijnd hetgeen de veiligheid van de betrokkenen en van de bevolking in het gedrang brengt;

Dat betrokkene duidelijk een probleem heeft met discipline en tucht nu hij elke vorm van respect ten opzichte van zijn oversten negeert;

Dat daarenboven de betrokkene de graad van sergeant heeft in het brandweerkorps en ploegoverste is zodat van hem dient verwacht te worden dat hij het voorbeeld geeft en dat hij zijn manschappen motiveert en aanspoort, terwijl blijkt dat hij eerder het tegendeel doet door bedreigende taal ten opzichte van zijn ondergeschikten te gebruiken;

Dat het totaal gebrek aan motivatie, inzet en tucht in hoofde van een onderofficier van het brandweerkorps, dit ganse korps ondermijnt en destabiliseert;

Dat dergelijke feiten en gedragingen ontoelaatbaar zijn en trouwens leiden tot hetzij misnoegdheid bij andere leden van het korps, hetzij verdere aftakeling van de discipline;

Dat uitdrukkelijk verwezen wordt naar artikel 22, 5° van het reglement inzake de organisatie van de vrijwilligersbrandweerdienst te Aarschot waarin wordt gesteld dat de afdanking door de gemeenteraad kan worden uitgesproken wegens kennelijk wangedrag en miskenning van tucht;

Dat het geen twijfel lijdt dat betrokkene zich zowel aan het een als aan het andere heeft schuldig gemaakt;

Dat om al deze redenen als tuchtstraf de afdanking moet worden voorgesteld;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot;".

1.6. Met een aangetekende brief van 9 februari 1999 betekent de burgemeester zijn voorstel aan verzoeker. Hij nodigt verzoeker tevens uit om zich op 25 februari 1999 voor de gemeenteraad tegen dat voorstel te verdedigen.

1.7. Op 25 februari 1999 wordt verzoeker door de gemeenteraad gehoord. Van dat verhoor wordt een proces-verbaal opgesteld dat door de verzoeker wordt ondertekend.

1.8. De gemeenteraad beslist dezelfde dag nog verzoeker bij tuchtmaatregel af te danken.

Deze beslissing die het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering berust op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"Gelet op het bijgevoegde Besluit van de Burgemeester van 8 februari 1999 houdende gemotiveerd voorstel van de Burgemeester aan de Gemeenteraad om derhalve aan de heer Jan SCHELLENS, sergeant bij de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot, volgende tuchtstraf op te leggen, m.n. de afdanking;

Gelet op het verhoor dat op 25 februari 1999 in besloten/openbare zitting plaats vond;

Overwegende dat zowel uit de stukken van het tuchtdossier als uit het verhoor blijkt dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals omschreven in het tuchtverslag van 6 januari 1999, opgesteld door de officier-dienstchef;

Overwegende dat voor geen enkele van de ten laste gelegde tekortkomingen reeds een tuchtstraf werd uitgesproken;

Overwegende dat uit de ten laste gelegde feiten blijkt dat de betrokkene zijn taak niet op correcte wijze uitoefent, en de waardigheid van het ambt in het gedrang brengt;

Gelet op het feit dat het treffen van een tuchtmaatregel noodzakelijk wordt geacht;

Gelet op de artikelen 22 en 33 t/m 39 van het Reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst van Aarschot;

Gelet op de stembrieven die aan de aanwezige leden van de Gemeenteraad werden bezorgd, waarbij hen de keuze wordt gelaten voor de toepassing van :

- geen tuchtstraf;
- terechtwijzing, berisping, schorsing voor de duur van maximum één maand, afdanking;

Gelet op de geheime stemming met volgend stemresultaat :

- aantal uitgedeelde stembiljetten : 27
- aantal blanco stemmen :-
- aantal ongeldige stemmen :-

- aantal stemmen voor toekenning van de tuchtstraf :
 - 16 stemmen voor afdanking
 - 1 stem voor terechtwijzing
 - 10 stemmen tegen tuchtstraf;".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen doordat het bestreden besluit als "enige motivering" verwijst naar het niet op correcte wijze uitoefenen van zijn taak en het in gedrang brengen van de waardigheid van het ambt terwijl er niet wordt aangegeven welke feiten precies in aanmerking zijn genomen, hoe zij voor bewezen gehouden zijn kunnen worden, welke tenlasteleggingen op die feiten gebaseerd zijn en waarom hem de zwaarste tuchtstraf opgelegd is en terwijl de loutere verwijzing naar het voorstel van de burgemeester niet volstaat;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat het bestreden gemeenteraadsbesluit enerzijds verwijst naar het gemotiveerd en te gelegener tijd aan verzoeker ter kennis gebracht voorstel van de burgemeester waarin de feiten en de toepasselijke reglementering vermeld zijn en waarin uiteengezet wordt waarom de afdanking gerechtvaardigd is en dat het anderzijds ook zelf nog eens duidelijk uiteenzet waarom een tuchtmaatregel noodzakelijk is terwijl er over de sanctie geheim gestemd is; dat zij daaraan toevoegt dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de redenen van zijn afdanking goed kende en dat hij dus in staat is geweest uit te maken of het zinvol was zich ertegen te verweren;

3.1.3. Overwegende dat het bestreden gemeenteraadsbesluit verwijst naar het schriftelijk geformuleerd en gemotiveerd voorstel van de burgemeester; dat aldus de

gemeenteraad zich de motivering van het voorstel van de burgemeester eigen gemaakt heeft en dat verzoeker, aan wie ook het voorstel van de burgemeester ter kennis gebracht is, niet kan aanvoeren dat hij die motivering niet kende;

Overwegende dat het tuchtbesluit, gelezen samen met het voorstel van de burgemeester, duidelijk aantoont welke feiten het bestuur tegen verzoeker ingebracht heeft en op basis waarvan die feiten voor bewezen gehouden zijn; dat uit dezelfde stukken ook blijkt dat de verwerende partij die feiten, vertaald naar het tuchtrechtelijk vlak, als een ondermijning van de korpsgeest beschouwt en dat zij van oordeel is dat verzoeker de veiligheid van zijn collega's en van de bevolking in het gedrang brengt, dat hij blijk geeft van een gebrek aan discipline, aan beroepsmotivatie en aan respect voor zijn oversten waardoor hij tekort gekomen is aan zijn beroepsplichten en de waardigheid van het ambt in het gedrang gebracht heeft hetgeen een tucht-sanctie rechtvaardigt; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en van zijn rechten van verdediging en dat hij wijst op het bestaan van machtsafwending; dat hij in dat verband betoogt dat de burgemeester noch de gemeenteraad op zijn verweer geantwoord hebben of een onderzoek aan de zaak hebben gewijd en dat de tuchtvervolgning steunt op feiten die pas maanden nadien in een tuchtverslag van de officier-dienstchef vermeld zijn en die nooit degelijk onderzocht zijn, wat bewijst dat de verwerende partij, zeker nu zij geconfronteerd werd met het feit dat hij de feiten ontkende, onzorgvuldig te werk is gegaan zowel bij de feitenvinding als bij de beoordeling van die feiten; dat hij van oordeel is dat de verwerende partij, door zo te handelen, het vermoeden van onschuld

waarvan hij geniet, heeft miskend en dat de gemeenteraad het verhoor als een zuivere procedurevorm heeft opgevat omdat de te nemen beslissing op voorhand reeds vaststond; dat volgens hem machtsafwending ook nog bewezen wordt door het feit dat op dezelfde zitting drie brandweerlieden, van dezelfde politieke strekking, afgedankt zijn terwijl onmiddellijk tien andere in dienst genomen zijn;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat zij de getuigenissen van bij de feiten aanwezige personen en de verklaringen van de hiërarchische meerderen geplaatst heeft tegenover de loutere ontkenning of de bijzondere interpretatie van verzoeker; dat zij inzonderheid met betrekking tot de feiten van 19 oktober 1998 wijst op de verschillende verklaringen over verzoekers alcoholmisbruik die in het dossier zijn neergelegd en op het minimaliseren van het bevel van sergeant Verbinnen door nu te zeggen dat het geen bevel maar een raadgeving betrof;

3.2.3. Overwegende dat, in acht genomen het dossier waarover de Raad van State thans beschikt, het duidelijk is dat de verwerende partij, ook al werd zij geconfronteerd met een ontkenning van de feiten door verzoeker, over voldoende gegevens beschikte om de ten laste gelegde feiten voor bewezen te kunnen houden; dat haar dus geen onzorgvuldig optreden kan verweten worden; dat het feit dat de beslissing van de gemeenteraad steunt op een formeel voorstel van de burgemeester -dat trouwens maar geformuleerd is nadat verzoeker zich heeft kunnen verdedigen- zeker geen inbreuk op de rechten van verdediging inhoudt, maar dat het hem integendeel in de mogelijkheid gesteld heeft zich zeer concreet voor de gemeenteraad te verdedigen; dat de verwijzing naar nog andere afzettingsbesluiten die de gemeenteraad dezelfde dag zou genomen hebben geenszins aantoon dat de gemeenteraad het vermoeden van onschuld naast zich neer zou

gelegd hebben en dat die bemerking zeker niet volstaat om tot het bestaan van machtsafwending te besluiten; dat het middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat het afzettingsbesluit de rechtens vereiste feitelijke grondslag ontbeert en dat de algemene regels van de bewijsvoering geschonden zijn; dat hij van oordeel is dat de feiten die hem ten laste gelegd zijn niet bewezen zijn, dat een aantal feiten niet bestaan en dat andere totaal verkeerd geïnterpreteerd worden; dat hij uiteenzet wat volgt: hij heeft het reglement voor de organisatie van de vrijwillige brandweerdienst niet overtreden want waar artikel 22, 5° van dat reglement het heeft over kennelijk wangedrag veronderstelt het het bestaan van "een permanente situatie" terwijl hij gedurende 23 jaar dienst nog nooit een berisping gekregen heeft; de gebeurtenissen van 19 oktober 1998 worden verkeerd voorgesteld in de zin dat sergeant Verbinnen hem, toen hij tegen hem zegde niet in de brandende woning naar boven te gaan, geen bevel heeft gegeven maar alleen een goede raad, dat hij die dag ook niet dronken was en zich ook niet verbaal te buiten is gegaan tegenover de officier-dienstchef; er wordt in het bestreden besluit geen enkel bewijs naar voren gebracht m.b.t. het verwijt dat hij geen respect tegenover zijn meerderen zou betonen; het is niet te begrijpen dat, wanneer aan de inbreuken zo zwaar wordt getild dat er een afzetting moet worden voorgesteld, er meer dan twee en een halve maand wordt gewacht met het opmaken van een tuchtverslag;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de stukken van het dossier die volgens haar aantonen dat de tenlasteleggingen duidelijk omschreven zijn, dat verzoeker uitgenodigd is om zich te verdedigen over concrete feiten die tuchtrechtelijk

strafbaar zijn en dat de beslissing genomen is na een evaluatie en een afweging van de beschikbare gegevens;

3.3.3. Overwegende dat het middel niet ernstig is om volgende redenen :

- het bestreden besluit van de gemeenteraad verschilt in dier voege van het voorstel van de burgemeester dat er niet meer verwezen wordt naar een "kennelijk wangedrag" van verzoeker, maar nog enkel naar het niet correct uitoefenen van zijn taak en het in gedrang brengen van de waardigheid van het ambt; dienvolgens is de opmerking van verzoeker over de draagwijdte van het begrip "kennelijk wangedrag", zelfs louter vormelijk bekeken, niet ter zake omdat zijn afdanking steunt op artikel 22, 5°, b) van het gemeentelijk reglement;
- nopens het optreden van verzoeker tijdens en na de interventie van 19 oktober 1998 bestaat een verslag van de bevelhebber waarin verwezen wordt naar verklaringen van de personen die de gebeurtenissen uit de eerste hand hebben meegemaakt en naar gebeurtenissen die de bevelhebber persoonlijk heeft beleefd; verzoeker toont niet aan welk belang de dienstchef, sergeant Verbinen en de brandweermannen die terzake een verklaring afgelegd hebben erbij zouden gehad hebben om hem in een slecht daglicht te plaatsen; er is dan ook geen reden om aan die verklaringen te twijfelen;
- verzoeker betwist dat hij dronken was, maar er zijn voldoende brandweperlui die bevestigen dat hij gedronken had; hetzelfde geldt wat de bedreiging van collega's betreft; de verklaring van de dienstchef over verzoekers houding te zijnen opzichte is voldoende duidelijk en zonder blijk van vooringenomenheid opgesteld opdat aan de blote ontkenning, waartoe verzoeker zich beperkt, weinig of geen gevolg zou verbonden worden;
- dat de brandweercommandant er meer dan twee maanden over gedaan heeft om een relatief eenvoudig tuchtverslag op te maken is wel zonderling; het maakt het bewijs van

concrete feiten moeilijker omdat nuances met het verloop van de tijd vervagen maar het doet op zich niets af aan de ernst van de vastgestelde tuchtinbreuken; in dit geval blijkt trouwens dat de officier-dienstchef bij de redactie van zijn verslag duidelijk ook uitgegaan is van de gedraging die verzoeker sindsdien te zijnen opzichte heeft aangehouden en het getuigt precies van behoorlijk leiderschap om, bij het bekritisieren van de houding van ondergeschikten, emotionele reacties van een bepaald ogenblik af te wegen in functie van het gedrag van de betrokkene in de daarop volgende periode;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in het vierde middel de schending aanvoert van het onpartijdigheidsbeginsel doordat de burgemeester, na eerst ten overstaan van de gemeenteraad een voorstel van tuchtstraf geformuleerd te hebben, toch nog aan de beraadslaging in de gemeenteraad deelgenomen heeft en doordat de burgemeester zelfs rechtstreeks betrokken was bij een incident dat aanleiding is geweest om zijn neef uit het brandweerkorps te verwijderen; dat hij, ten bewijze van de partijdigheid van de burgemeester, er ook op wijst de burgemeester, in de bewoordingen die hij in zijn voorstel aan de gemeenteraad heeft gebruikt, "verder gaat" dan het verslag van de dienstchef;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit tot stand gekomen is op de wijze die door het gemeentelijk brandweerreglement voorgeschreven is en dat er van partijdigheid geen sprake kan zijn omdat de gemeenteraad geheim gestemd heeft na verzoeker gehoord te hebben;

3.4.3. Overwegende dat de Raad van State vaststelt dat de tuchtprocedure gevoerd is overeenkomstig het bepaalde in artikel 88 van de nieuwe gemeentewet en in artikel 37 van het reglement van organisatie van de gemeentelijke brandweer in die zin dat de burgemeester

de voorzitter is van de gemeenteraad en dat een afdankingsbesluit door de gemeenteraad uitgesproken wordt op voorstel van de burgemeester;

Overwegende dat, op gevaar af het reglementair opgezette systeem te ontwrichten, het redigeren van een voorstel aan de gemeenteraad niet kan betekenen dat de burgemeester er zich altijd moet van onthouden aan de vergadering van de gemeenteraad deel te nemen; dat zulks enkel het geval is wanneer de burgemeester zelf inhoudelijk bij de zaak betrokken is of wanneer er rond de zaak een sfeer geschapen is die maakt dat de burgemeester niet meer in staat kan worden geacht nog met de vereiste objectiviteit zijn ambtsbevoegdheden te vervullen; dat zulks te dezen in geen geval blijkt; dat het middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert doordat hij gestraft is met de afdanking terwijl hij gedurende 23 jaar dienst zelfs geen verwittiging heeft gekregen;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij wijst op de marginale toetsingsbevoegdheid waarover de Raad van State ter zake beschikt, terwijl er in het onderhavig geval geen kennelijke onredelijkheid in haar optreden vastgesteld kan worden;

3.5.3. Overwegende dat, wat de evenredigheid tussen de aangehouden tenlastelegging en de opgelegde tuchtstraf betreft, de Raad van State enkel over een marginale toetsingsbevoegdheid beschikt;

Overwegende dat relevant verwezen kan worden naar artikel 35 van het gemeentelijk brandweerreglement, waarin de vier tuchtstraffen worden opgesomd die aan vrijwillige brandweerlieden opgelegd kunnen worden en

waarvan de twee zwaarste zijn de schorsing voor de duur van maximum één maand en de afzetting; dat het bestuur op dat vlak dus over weinig speelruimte beschikt;

Overwegende dat een bestuur evident niet kan dulden dat een brandweerman onder invloed van drank aan interventies deelneemt; dat het in een brandweerkorps, waar discipline en loyale samenwerking van het grootste belang zijn om de gevaarlijke opdrachten behoorlijk te laten verlopen, onaanvaardbaar is dat iemand bevelen negeert, dat hij zich onbehoorlijk uit ten overstaan van collega's en dat hij de officier-dienstchef met gebrek aan respect bejegt; dat een bestuur niet kennelijk onredelijk handelt wanneer het een brandweerman wiens optreden de sfeer in het korps dreigt te vergiftigen eerder uit de dienst verwijdt dan hem een schorsing van slechts één maand op te leggen; dat daarbij de vraag of die persoon reeds vroeger blijken van onbehoorlijk gedrag heeft vertoond van geen belang is; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de ingeroepen annulatiemiddelen ernstig zijn; dat de vordering tot schorsing om die reden afgewezen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig september
1900 negenenegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.